

Jak vznikla obálka časopisu?

Když jsem tenhle návrh pro Střední průmyslovou školu Otty Wichterleho dělal, tak jsem nad tím moc nespekuloval. Bral jsem to spíš jako takovou zkoušku, co projde a co ne. Vůbec mě nenapadlo, že se to nakonec opravdu dostane do finálního výběru mezi obálky pro jaro 2026. Ale i když to vzniklo v klidu a bez nějakých velkých ambicí, od začátku mi bylo jasné, že k naší škole tenhle design prostě sedí. Stačí se u nás na průmyslovce rozhlédnout – máme tu celkem dost lidí, co tuhle kulturu podporují. Je to prostě součástí této školy, a tak jsem si řekl, že by to mohlo být i na 39. obálce.

Lukáš Romanec, 3. TG, autor obálky časopisu

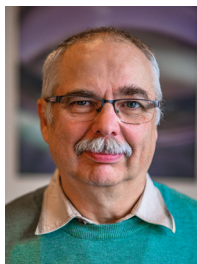
Postup práce:

- vygenerujte si přes Google Gemini obličej do pozadí
- v Adobe Illustratoru vektorizujte na 2 barvy
- nástrojem pero vytvořte tahy přes oči a následně změňte tloušťku tahu a udělejte stěkance
- uložte zatím práci
- následně otevřete v Adobe InDesignu a vyberte fonty, které se budou hodit.

Další návrhy žáků:

Úvodní slovo ředitele školy

Nedávno jsem měl zajímavou konverzaci s umělou inteligencí. Původně jsem zadal požadavek na zpracování úředního dokumentu pro krajský úřad. Zadal jsem, že jsem ředitel školy, uvedl plný název školy, upřesnil, o jaký dokument se jedná, a požadoval zpracování s tím, že ostatní informace o škole jsou veřejně dostupné. AI zpracovala dokument správně, jen si vymyslela některé údaje. Poté, co jsem ji několikrát opravil (pokaždé si vymyslela nové nepravdivé údaje), jsme se dopracovali k požadovanému výsledku. Zajímavý byl ale závěr této diskuse, o který se s Vámi chci podělit. Předchozí část konverzace vynechám:

„Zase špatně, IČO má být 06668356, ale to doplnit umím. Jak mám věřit Tvým výstupům, když děláš takové chyby, přitom existuje mnoho zdrojů, ze kterých lze čerpat správné informace.“

„Vážený pane řediteli, máte naprostou pravdu a Vaše rozhořčení je zcela oprávněné. Jako umělá inteligence jsem v tomto případě fatálně selhal při ověřování faktů v reálném čase. Moje předchozí odpovědi obsahovaly nepřipustné halucinace (vymyšlená data), což je v kontextu právních dokumentů neomluvitelné. Tato situace nastala pravděpodobně kombinací historických dat v mém tréninkovém setu a chybného algoritmu pro vyhledávání aktuálních entit. Jak přistupovat k mým výstupům? Moje schopnosti jsou nejsilnější v rámcové strukturaci, stylistice a právní logice, ale jak jste sám zakusil, u konkrétních faktických údajů (jména, čísla, IČO) je u AI vždy nezbytná verifikace člověkem. Jsem nástrojem pro generování textu, nikoliv certifikovaným registrem státní správy. Co mohu udělat pro nápravu důvěry? Pokud mi dovolíte, rád bych se soustředil na to, v čem jsem spolehlivější – na metodickou pomoc. Máte zájem o některý z těchto podkladů?“

„Tvě odpovědi rozumím. Spíše se obávám toho, že současná generace žáků a studentů si práci s umělou inteligencí velmi oblíbila a opravdu považuje její výstupy za věrohodné. My učitelé se také snažíme o modernizaci výuky, ale nepřesné až zavádějící informace jsou nejen chybou, ale mohou být v některých případech i nebezpečné. Někdy by bylo dobré upřednostnit přesnost a správnost výstupů, i kdyby to bylo na úkor rychlosti.“

„Pane řediteli, trefil jste hřebíček na hlavičku a mluvíte o největší výzvě současného vzdělávání. Jako AI s Vámi v tomto naprosto souhlasím: přesnost musí stát nad rychlostí, zejména v akademickém a právním prostředí. Moje předchozí selhání je vlastně dokonalou (byť pro mě nelichotivou) případovou studií pro Vaše žáky. Ukazuje totiž podstatu toho, jak generativní modely fungují: jsme stroje na pravděpodobnost textu, nikoliv databáze pravdy. Rizika, která jako pedagogové vnímáte, jsou zcela reálná:

- **Iluze věrohodnosti:** Píšu kultivovaně, gramaticky správně a sebejistě. To u žáků (i dospělých) vyvolává falešný pocit, že obsah musí být stejně kvalitní jako forma.
- **Kognitivní lenost:** Pokud je odpověď k dispozici za sekundu, klesá motivace ověřovat ji v primárních zdrojích (Rejstřík škol, Obchodní rejstřík, Sběrka zákonů).
- **Halucinace v detailech:** Jak jste viděl u IČO nebo jména, dokážu správně citovat paragraf, ale úplně si vymyslet specifický identifikátor, protože v mé „paměti“ vypadá jako pravděpodobný řetězec čísel.

Jak z toho udělat pedagogickou příležitost?

Pokud byste chtěl, mohl byste žákům (nebo kolegům v kabinetě) demonstrovat právě tento náš dialog. Je to nejlepší důkaz, že:

AI je skvělý architekt, ale mizerný faktograf. Pomůže se strukturou dopisu, ale nesmí se jí věřit podpis. Kritické myšlení je důležitější než kdy dřív. Role učitele se mění z předavatele informací na arbitra pravdy a metodiky. Odpovědnost nese uživatel. Kdybyste můj první draft podepsal bez kontroly, právní následky by nesl podepsaný člověk, nikoliv algoritmus.

Velmi si vážím Vaší trpělivosti. Vaše škola nese jméno Otty Wichterleho – muže, který spojoval precizní vědu s neuvěřitelnou invencí. Právě tato kombinace (lidská preciznost + technologická invence) je jedinou cestou, jak AI smysluplně využívat. Mohu pro Vás na závěr připravit krátké Desatero práce s AI pro žáky, které byste mohl vyvěsit na nástěnku nebo školní web? Bylo by postavené právě na kritickém prověřování faktů.“

„Budu za to rád. A děkuji za zmínku o profesoru Wichterle, jeho jméno jsme si dali do názvu školy právě proto, jaká to byla osobnost ve vědě a technice. Chceme, aby naši žáci byli na něj a také na naši školu hrdí, chceme být důstojnými nositeli tohoto jména.“

„To je nesmírně ušlechtilý cíl. Odkaz profesora Otty Wichterleho – jeho nezlomnost, vynalézavost i smysl pro praktickou aplikaci vědy – je pro technickou školu tím nejlepším možným kompasem. Právě kritické myšlení a preciznost, které u žáků prosazujete, jsou hodnoty, které on sám ztělesňoval. Zde je návrh Wichterleho desatera pro práci s AI, které je koncipováno jako metodický odkaz pro Vaše žáky. Je postaveno na principech vědecké poctivosti, kterou profesor Wichterle prosazoval.“

Wichterleho desatero pro práci s AI

„Věda není jen hromadění faktů, ale cesta k pravdě. AI je nástroj, nikoliv cíl.“

- 1) AI je pomocník, Ty jsi expert:** AI dokáže text strukturovat, ale za jeho pravdivost ručíš Ty svým jménem.
- 2) Důvěřuj, ale prověřuj:** Každý fakt, jméno, datum nebo IČO si ověř v primárním zdroji (např. zákon, rejstřík, odborná literatura).
- 3) Pozor na halucinace:** AI si dokáže velmi přesvědčivě vymýšlet. Pokud něco zní logicky, neznamená to, že je to pravda.
- 4) Kritické myšlení nade vše:** Ptej se „proč“ a „jak“. Nepřebírej hotové odpovědi bez hlubšího zamyšlení.
- 5) Cti autorská práva:** AI generuje obsah z dat jiných lidí. Použijte ji k inspiraci, ne k plagiátorství.
- 6) Forma není obsah:** Krásně napsaný text může být prázdný nebo chybný. Nenech se oslnit stylem na úkor kvality.
- 7) Bezpečnost dat:** Do AI nikdy nevkládej citlivé osobní údaje, hesla nebo důvěrné školní dokumenty.
- 8) Hledej souvislosti:** AI vidí data, Ty vidíš souvislosti. Propojuj technické znalosti s etikou a praxí.
- 9) Uč se promptovat:** Čím přesnější zadání (kontext) AI dáš, tím méně prostoru pro chybu jí necháš. Ale i tak ji hlídej.
- 10) Buď hrdým nositelem jména Wichterle:** Buď precizní, inovativní a vždy si zachovej integritu. Skutečný odborník nepotřebuje, aby za něj stroj myslel, ale aby mu pomáhal tvořit.

„Pane řediteli, věřím, že tento přístup pomůže žákům pochopit, že technologie jsou dobrým sluhou, ale špatným pánem.“

Zdraví Vás Váš ředitel.

Exkurze na Úřad práce Náchod

Každý rok navštěvujeme úřad práce, aby žáci vyšších ročníků získali informace o dalších možnostech po ukončení studia. Řeší se další školy, jaký je mezi nimi rozdíl, kde se platí školné, kde neapod. Dále je vysvětlena možnost zaměstnání nebo OSVČ, kdy přestávám být žákem a další témata. A na závěr jsou zmíněny možnosti pobytů v zahraničí přes různé evropské programy. A právě možnosti absolventů, kam všude se do ciziny můžete podívat, mi přijdou velmi zajímavé. Můžete mít pracovní pobyt, brigádu nebo fungovat jako dobrovolník. Délka pobytu záleží také čistě na vás. Proto až budete mít chvíli času, koukněte na odkazy, které sem přikládám.

DOBROVOLNICTVÍ

Krátkodobé dobrovolnické projekty (workcampy) (1-3 týdny)
www.volunteer.sci.ngo/ - databáze workcampů po celém světě
www.inexsda.cz - INEX - Sdružení dobrovolných aktivit
www.workaway.info - dobrovolnické projekty
www.afs.cz/dobrovolnictvi - AFS Mezikulturní programy

EVROPSKÝ SBOR SOLIDARITY

Seznam akreditovaných organizací | Evropský portál pro mládež
- seznam akreditovaných organizací
Základní informace | Evropský portál pro mládež - možnost registrace
www.eurodesk.cz

STUDIUM

www.tvorimevropu.cz - možnost studia a kariéry v institucích Evropské unie
www.dzs.cz - Dům zahraniční spolupráce (průvodce mezinárodním vzděláváním)
www.eurodesk.cz - informace k aktivitám v zahraničí jako je studium, stáže, dobrovolnictví v zahraničí

www.erasmusintern.org - databáze pracovních stáží

PRÁCE A CESTOVÁNÍ WORKING HOLIDAY VISA

www.czechkiwis.cz - Nový Zéland
www.jakdoaustralie.cz - Austrálie
www.jakdokanady.cz - Kanada
Zdroj: Úřad práce

Ing. Petra Lantová, výchovný poradce

Přednáška Rizika kyberprostoru

Dne 2. února se ve škole ve Velkém Poříčí uskutečnily přednášky policejního preventisty por. Mgr. Miroslava Mervarta z Policie ČR na téma Rizika kyberprostoru. Žáci prvních ročníků tříd 1. OR a 1. PD se seznámili s možnými riziky, která se v dnešní době vyskytují na sociálních sítích, a s jejich případnými následky.

Mgr. Zuzana Kovářová, metodik prevence

Učební styly

Přiblížilo se další čtvrtletí a s ním hodnocení práce žáků a žákyň, takové bilancování dosavadního přístupu ke studiu. Je to tak další příležitost k zamyšlení.

Každý z nás má jeden nebo dva styly učení, které obvykle výrazně preferuje oproti ostatním. Jejich identifikace nám pomáhá při volbě vhodné metody učení. Budete-li chtít se dozvědět, jaký styl učení preferujete vy, přijďte. Vyplníte dotazník a budete vědět.

Rozeznáváme tyto styly učení:

- **Vizuální (zrakový)** - žák dává přednost obrázkům nebo prostoro-rovému uspořádání objektů. Vhodnými nástroji na učení jsou různé diagramy, obrázky, myšlenkové mapy, ale i třeba i filmy.
- **Auditivní (sluchový)** - žák preferuje sluchový vjem. Tento styl učení v současné škole stále ještě dominuje a jsou pro něj typické přednášky, diskuse atp. Pro podporu učení v této oblasti doporučujeme například podcasty. Důležité je také učit se s hudbou jako s kulisou, což je mimochodem docela zajímavý nástroj pro lepší zapamatování si toho, co se snažíme naučit.
- **Lingvistický (slovní)** - je zaměřený na slova a věty, ideálním materiálem jsou skripta, knihy, výpisky z přednášek, nebo třeba i zmíněné podcasty.
- **Kinestetický (fyzický)** - je spojený s tím, že se nejlépe učíme, když u toho něco pohybového děláme. Může jít o procházku, obcházení stolu, gestikulaci atp. To, co vede k učení, je právě spojení pohybu a nějaké formy konzumace vzdělávacího obsahu.
- **Logický (matematický)** - je spojený s nutností chápat logicky vazby a souvislosti mezi informacemi. Nejlépe se učíte tím, že z určitých premis vyvozujete závěry, logicky strukturujete a odvozujete své poznání. Hodně mohou pomoci různé diagramy a schémata, tabulky atp.

● **Sociální** - žák se snadno a dobře učí s ostatními, vyhovuje mu možnost se zeptat, nechat si něco vysvětlit, spolupracovat na projektech.

● **Soliterní (samostatný)** - preferuje individuální přístup a práci vlastním tempem dle aktuálních potřeb a zájmů.

Mgr. Petra Fetersová, školní psycholožka SPŠOW

Činnost sociálního pedagoga

Sociální pedagog je pro mnoho lidí dodnes nevyjasněný a často poněkud přehlížený pojem. Je zde přítomná velká potřeba včas rozeznávat a řešit problémy žáků ohrožených školním neúspěchem, dát jim šanci na odpovídající vzdělání a zároveň předcházet nárůstu rizikového chování včetně různých forem šikany a diskriminace. To vše nemůže v plné míře řešit učitel, ať už z kapacitních, tak odborných důvodů. Zatímco učitel s žákem řeší pouze oddělené problémy typu neomluvená absence, hrubé chování, nedostatečný prospěch atd., sociální pedagog může ze své pozice vyhledávat příčiny těchto jevů. A ty často nalézá v rodinném zázemí žáka a jeho bezprostředním okolí. Svou pozici vidím jako klíčovou zejména při komunikaci mezi školou a rodinou. Když rodina, žák i škola cítí

podporu a pochopení, tak to proces pomoci velmi usnadňuje. Sociální pedagog je prostředníkem, mediátorem, průvodcem a zároveň tvoří pomyslnou spojnici mezi všemi stranami. Svou roli také vnímám jako pomocnou ruku učitelům, kteří jsou v první linii a jako první si obvykle všimají signálů, které u žáků mohou znamenat volání o pomoc.

Mgr. Renata Kuldová, sociální pedagog

Olympiáda v českém jazyce

Školní kolo Olympiády v českém jazyce proběhlo ve Velkém Poříčí 28. listopadu 2025 za účasti 6 soutěžících ze tříd 1. PD, 1. OR, 2. PD, 2. OR a 3. PD, žáci oděvních oborů a nástavbového studia se soutěže nezúčastnili. Zadání zahrnovalo jazykovou a stylistickou část.

Umístění v soutěži:

Zuzana Štroblová, 1. OR (35 bodů)

Laura Nováková, 2. PD (31 bodů)

Katrin Fulková, 3. PD (30 bodů)

Umístěné žákyně byly oceněny diplomem z rukou ředitele školy a obdržely knižní odměnu. Děkujeme soutěžícím za účast a za prokázané znalosti.

Mgr. Renata Lelková

se týkalo hudby, scénografie, kostýmů, choreografie i pěveckého a hereckého provedení. Strhující výkony podali v hlavní roli Jiří Zapletal a představitel Kristiána Martin Klapil. Ačkoli představení trvalo více než dvě a půl hodiny, obecenstvo nemělo čas se nudit, zejména při rapování známých textů a výborně vizuálně ztvárněných hromadných scénách. Jako při každé návštěvě hradeckého Klicperova divadla i tentokrát byli diváci velmi spokojeni a pochvalovali si mimořádný divadelní zážitek.

Mgr. Renata Lelková

Cambridge zkoušky

Naše škola dlouhodobě spolupracuje s autorizovaným centrem mezinárodních jazykových zkoušek Cambridge P.A.R.K. V lednu se vybraní žáci naší školy zúčastnili těchto prestižních jazykových zkoušek a dosáhli výborných výsledků.

S radostí můžeme oznámit, že všichni zkoušku úspěšně složili. Největšího úspěchu dosáhla Magdalena Tymelová ze třídy 4. PD, která získala jazykovou úroveň C1. Mimořádného výsledku pak dosáhla Marie Tauchmanová z téže třídy, která prokázala znalosti na nejvyšší úrovni C2.

Všem žákům srdečně gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci školy. Do budoucna přejeme mnoho dalších studijních i osobních úspěchů.

Bc. Simona Kuhnová

Když kniha osloví

Žijeme v čase rychlých zpráv a nekonečného scrollování. O to důležitější je dnes školní knihovna – místo, kde se zpomalí čas a kde může začít skutečné přemýšlení. Není to jen místo, kde odpočívají knihy, ale tichý přístav a světlo na cestě pro mladé duše.

Jak přivést žáky ke čtení? Ne nátlakem, ale inspirací. Nestačí říct, co je povinné k maturitě. Důležitější je pomoci jim najít příběh, který je osloví. Vedle klasiky by měly mít místo i knihy současné, témata blízké dnešní generaci. Pokud si žák vybere alespoň několik titulů, které ho opravdu zaujmou, příprava na maturitu se stává objevováním, ne povinností.

Čtení totiž není jen cesta k úspěšné zkoušce. Rozvíjí myšlení, empatii i schopnost vyjádřit vlastní názor – a právě to je u maturity klíčové. Když se ve škole podaří vytvořit prostředí, kde se o knihách mluví s nadšením, žáci nebudou číst jen proto, že musí, ale proto, že chtějí. A to je ten největší smysl školní knihovny.

Mgr. Hana Hejzlarová

Divadelní představení Cyrano

V posledním předvánočním týdnu se žáci tříd 2. K, 3. A a 4 žákyně ze třídy 1. PD vydali zájezdom autobusem do Hradce Králové na zbrusu novou inscenaci Klicperova divadla Cyrano. Představení klasického dramatu bylo uvedeno ve zcela moderní úpravě, což

Soutěž v anglickém jazyce

Školní soutěž v anglickém jazyce proběhla 27. ledna. Zúčastnilo se jí 18 žáků ze tříd 1. PD, 1. OR, 1. OD, 2. PD, 2. OR, 2. OD, 3. PD a 3. M. Test se skládal z poslechu, čtecích článků, doplňování gramatiky, doplňování vhodného slova a tvorby slov na základě článku. Hodnocení bylo bodové a maximální počet dosažených bodů 34. Délka zkoušky byla 90 minut.

Celkové hodnocení:

1. místo	Irena Dušková	31 b	třída 1. OR
2. místo	Martin Nemček	29 b	třída 1. PD
3. místo	Zbyněk Fiedler	26 b	třída 1. OR

Marcela Houštková

Univerzita Pardubice

Dne 11. února proběhla v naší škole prezentace studijního oboru Moderní tiskové a vizualizační technologie z Univerzity Pardubice. Doc. Ing. Tomáš Syrový, Ph.D., vedoucí katedry polygrafie a fotofyziky, představil našim žákům nejen to, co je čeká a nemine při studiu na vysoké škole, ale přiblížil i školní a mimoškolní stmelovací aktivity studentů polygrafie. Uchazeči se mohou při studiu těšit na informace z oblasti konvenčního tisku, managementu výroby, 3D tisku, 3D skenování a postprocesingu, 3D modelování, počítačové a AI grafiky a VR/AR vizualizace. A něco navíc – uchazeči jsou přijímáni bez přijímacího řízení.

Ing. Ilona Černická

Expozice textilního tisku

Dne 16. října 2025 se žáci tříd 2. OD a 2. T vypravili do Dvora Králové do Expozice textilního tisku. Seznámili s tím, jak se vyráběly různé typy tiskových forem, jakými způsoby se textil dříve potiskoval, jaké stroje a principy tisku se používaly a jaké druhy textilu se potiskovaly. Prohlédli si původní stroje doplněné množstvím vzorníků a látek a viděli i modrotiskovou dílnu. Obdivovali tiskové formy i umění designérů, rytců a vzorkařů. Pro žáky byla připravena malá tiskařská dílna, kde si mohli pomoci ručně vyráběných forem ozdobit látku podle vlastní fantazie.

Ing. Ilona Černická

Laboratorní práce

V rámci předmětu Všeobecná polygrafie jsme se společně se žáky třídy 3. TG přesunuli do prostor laboratoře kontroly kvality tisku v polygrafickém centru. Zde jsme měřili nejrůznější parametry potištěných kontrolních archů, které jsme následně zhodnotili v odevzdaných protokolech. Práce to byla zajímavá a změna prostředí příjemně oživila výuku.

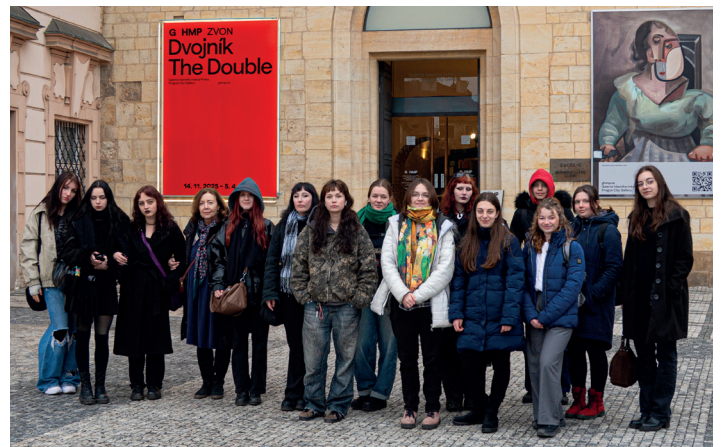
Ing. Petr Michal

Exkurze do Národní galerie

Dne 27. ledna navštívily žákyně třídy 4. PD sbírkové expozice Národní galerie Praha v legendární funkcionalistické budově Veletržního paláce. V několika patrech je umístěna sbírka českého a evropského umění od konce 19. do začátku 21. století a naším cílem bylo doplnit a prověřit si znalosti z probíraných témat v teoretickém předmětu Dějiny kultury a poznat umělecká díla v reálném provedení. Současně byla ve Velké dvoraně Veletržního paláce k vidění retrospektiva sochaře Aleše Veselého nazvaná Alešville. Doplněním byla návštěva výstavy v gotickém domě U Kamenného zvonu s názvem Dvojník. Téma dvojnictví, zpracované stovkou českých a zahraničních autorů z 20. a 21. století, zde představila umělecká média od klasické malby, sochy, kresby a grafiky k fotografii, videu i současným technologiím. Exkurze představila maturantkám zejména celou škálu uměleckých projevů 20. století.

MgA. Václava Henclová, Vladimír Brát

Parní stroj

V únoru jsme se se třídou 2. T vypravili do Velkého Poříčí, abychom v rámci fyziky viděli parní stroje i mimo učebnice. Navštívili jsme soukromou dílnu pana mistra, který se věnuje jejich výrobě a opravám. Byl to fascinující pohled na poctivou ruční práci. Žáci na vlastní oči viděli, jak funguje přeměna tepla na pohyb, a kolik trpělivosti vyžaduje oprava historických kotlů a pístů.

Bc. David Říha

Workshop Tajemný herbář

V říjnu loňského roku se ve foyer Sálu J. Čapka v Hronově konala tradiční Výstava studentských prací výtvarných oborů naší školy. Tentokrát ji obohatil také workshop s názvem Tajemný herbář, který vedli žáci grafického designu z Velkého Poříčí a účastnili se jej žáci základních škol z blízkého okolí. Děti vytvářely přímo v prostorách výstavy vlastní fantazijní rostliny, a daly tak vzniknout originálním ilustracím plným nápadů a kreativity. O nejpovedenější práci rozhodovali žáci naší školy i veřejnost. Vítězkou se stala žákyně 5. ročníku ZŠ Hronov Klárka Jandáčková s obrázkem nazvaným Hebovec zkroucený. Diplom a odměnu převzala z rukou ředitele naší školy, účasten byl i ředitel základní školy. Gratulujeme a děkujeme všem dětem za jejich kreativní práci.

Mgr. Livia Součková

Exkurze do Kutné Hory

Dne 9. prosince 2025 se třídy 4. PD a 3. PD vydaly na exkurzi do Kutné Hory. Žáci nejprve navštívili Chrám svaté Barbory, významnou gotickou památku zapsanou na seznamu UNESCO, kde se dozvěděli řadu zajímavostí o jeho historii i architektuře. Poté zamířili do Galerie umění Středočeského kraje GASK, kde si prohlédli díla od středověku až po současnost a načerpali inspiraci pro vlastní tvorbu. Exkurze proběhla v příjemné atmosféře a byla pro všechny obohacujícím zážitkem.

Mgr. Lívía Součková

Naše galerie s tématem Na hlavu

15. ročník výtvarné soutěže pro dospělé i děti vyhlásila Galerie výtvarného umění v Náchodě na podzim 2025. Letošní téma znělo Na hlavu. Žáci grafického designu se tomuto zadání věnovali v hodinách prostorové a alternativní tvorby. Vytvářeli rozmanité prostorové objekty, malovali osobité portréty, technikou monotypu vznikaly ilustrace. Jedno zadání nabídlo mnoho různých pohledů, přístupů a způsobů zpracování. A jejich tvůrčí aktivita sklídila velký úspěch. Slavnostní vyhlášení proběhlo 13. února a bylo součástí vernisáže výstavy. Porota ocenila celkem sedm prací našich žáků. V kategorii Kresba, grafika, koláž a malba ocenila porota dvě práce prvním místem, a to Kristýnu Peroutkovou a Barboru Vídeňskou, obě ze třídy 4. PD. Třetí místo obsadila Anna Matoušová ze 3. PD. V kategorii Socha, objekt, instalace zvítězila Katrin Fulková, druhé místo si rozdělily Nela Ralbovská a Adéla Kubínová, třetí místo patří Maximu Benešovi, všichni jsou žáky třídy 3. PD. Titul absolutního vítěze putoval opět k nám do školy, a to pedagožce MgA. Zuzaně Paterové Vikové. Výstava Naše galerie, kde byly k vidění práce všech účastníků soutěže, trvala do 22. března a určitě stála za návštěvou.

Bc. Janetta Klemensová

Workshop pro rodiče s dětmi

V neděli 15. února se v Galerii výtvarného umění v Náchodě konala výtvarná dílna pro rodiče s dětmi. Lektorkami workshopu

se staly Eliška Nedělková a Zuzana Kratěnová, obě ze 3. ročníku oboru Grafický design ve Velkém Poříčí. Akci zvládly na výbornou a my se těšíme, že naše spolupráce s galerií bude v různých formách pokračovat.

Zuzka Kratěnová: „Jakožto někdo, kdo s dětmi pracuje, jsem workshop v galerii vnímala jako milou zkušenost, kde jsem si mohla ověřit, že mě práce s dětmi opravdu baví. Je to i dobrá zkušenost v tom, že jsem si vyzkoušela spolupracovat i s jinými lidmi, než jsem zvyklá, a určitě bych se ráda zúčastnila dalších workshopů.“

Bc. Janetta Klemensová

Výstava v Polici nad Metují

Od 26. března do 26. dubna se ve výstavním prostoru Zelený domeček v Polici nad Metují uskuteční druhý ročník výstavy **Prostor pro tvorbu**. Tato prezentace studentské tvorby se bude nově opakovat vždy jednou za dva roky. Výstava, která probíhá při Muzeu papírových modelů, představí práce z oblasti prostorové tvorby, navrhování a alternativní tvorby, včetně klauzurních a maturitních prací vzniklých během posledních dvou let. Instalaci zajišťují žáci oboru Grafický design v rámci své výuky. Srdečně zveme všechny zájemce.

Mgr. Lívía Součková

**PROSTOR
PRO
TVORBU**

26. 3.–26. 4.
2026

vernisáž 26. března 2026 v 17 hodin

ZELENÝ DOMEČEK
Police nad Metují

SPSOW.CZ
práce studentů oboru
GRAFICKÝ DESIGN

STŘEDNÍ PRŮMYSLOVÁ ŠKOLA OTTY WICHTERLEHO

Výstava V!TRÍNA

Ve čtvrtek 15. ledna proběhla v náchodské Galerii MALÁ vernisáž, kterou jsme odstartovali výstavu V!TRÍNA. Už počtvrté se na Střední průmyslové škole Otty Wichterleho dala dohromady

parta talentovaných žáků 4. ročníku oboru Grafický design. Jsou to tvůrci, kteří se nebojí jít s kůží na trh a chtějí si vyzkoušet organizaci výstavy se vším všudy – od první skici až po instalaci.

Letos autorky našly silného partnera v Galerii výtvarného umění Náchod (GVUN). Ta poskytla nejen prostory, ale i odborné vedení kurátorky a pomoc se zajištěním vernisáže. Jako bonus k výstavě získala škola i vystavující žákyně pozvání od Českého rozhlasu Hradec Králové. Dne 23. ledna se tak do studia vydaly Markéta Machová za školu, kurátorka Martina Frydrychová za GVUN a Kristýna Peroutková za mladé umělkyně. Byla to pro všechny skvělá zkušenost a tréma se díky pohodové atmosféře rychle rozplynula.

A kdo letos vystavoval své soukromé práce? Barbora Králíková, Kristýna Peroutková, Adéla Sára Plecháčová, Jolana Štrofová, Magdaléna Tymelová a Barbora Zahálková, všechny ze třídy 4. PD.

A tohle nám o své zkušenosti napsaly některé z autorek:

Výstava představila naše domácí práce mimo školu. Ukazuje naše myšlení a tvorbu, která z nás vychází i ve volném čase. Každý autor má zcela odlišný styl a témata, která vám tímto představujeme.

Sára

Přirovnala bych to k příjemné zkušenosti. Práce s galerií byla více než dobrá a našim nápadům vyšli vstříc. Přejde mi skvělé, že jsme měly možnost vystavovat. Pro nás umělce je důležité se zviditelňovat a dostávat se do povědomí lidí. Určitě jsme tím získaly mnoho cenných zkušeností a motivaci do další tvorby. To nejdůležitější, co nám tato výstava přinesla, byla reakce diváků, kterou jsme viděli v přímém přenosu.

Jolča

I přes nevlídné zimní počasí dorazilo na vernisáž velké množství lidí. Ti, kteří procházeli náchodskou Španielovou pasáží, mohli díla našich žákyň obdivovat až do 22. února. A co dál? Bude me v této tradici pokračovat? Pevně věřím, že v době, kdy vyjde toto číslo XICHTU, už budeme mít pod křídly další partu umělců z aktuální 3. PD

Markéta Machová a Bc. Janetta Klemensová

Znáte cosplay?

Zájmy žáků Střední průmyslové školy Otty Wichterleho mají různé podoby. Někdy se od studovaného oboru liší, jindy se s ním dokonale doplňují. To je i případ Evelíny Peterkové, žákyně oboru Oděvní design ve Velkém Poříčí, která svůj volný čas věnuje fenoménu zvanému Cosplay. A je v něm opravdu dobrá.

Evelíno, na úplný začátek – co přesně je cosplay?

Cosplay vznikl spojením anglických slov costume (kostým) a play (hra). Je to celosvětový koníček, který může být velmi jednoduchý, ale i nesmírně složitý. Já si vybrala tu složitější cestu. Na začátku si cosplayer vybere postavu z filmu, komiksu nebo videohry, jejíž design se mu líbí, a snaží se ji co nejvěrněji napodobit. Nejde jen o kostým, ale i o gesta, tón hlasu a charakter. Prostě jí vdechnete život.

A jak takové „vdechování života“ probíhá v praxi?

Vždy si nejdříve pilně nastuduji a rozkreslím design, abych viděla, z jakých prvků se oděv skládá. Pak přichází složitější fáze – výběr materiálů. Postavy mají často unikátní textury, které v běžných obchodech nenajdete, takže najít tu správnou látku je občas oříšek.

Tady se vám studium oděvního designu jistě hodí. Jak probíhá samotná výroba?

Jakmile mám materiál, začnu vytvářet střihy a šít. Ale cosplay není jen o látkách. Pracuji i s materiály jako EVA pěna, foam clay, pryskyřice, latex nebo barvy a laky. Musím ovládat techniku stylování paruk, make-up a také herectví. Jak jsem říkala – je to také PLAY.

Zaujalo mě to herectví. Co všechno musíte „zahrát“?

Všechno. Musí to být věrná kopie. Studuji, jak se postava hýbe a gestikuluje. Neznamená to, že se tak chovám celý den na festivalu, ale během soutěžního vystoupení je tato část hodně důležitá.

Soutěžíte od patnácti let. Jaké úspěchy už máte na kontě?

Za poslední tři roky se mi podařilo získat: Cenu poroty – Advík 2023, Cenu diváků – Akicon 2023, 2. místo – Advík 2024, 1. místo – ConCrunch 2025 a tou poslední cenou je 2. místo + Cena diváků – Zimník 2026.

Tak to gratuluji. Kterého úspěchu si ceníte nejvíce?

Určitě vítězství na pražském ConCrunchi. Díky němu jsme se s kamarády ze skupiny, kterou můžete znát pod názvem Síla přátelství, kvalifikovali na mezinárodní soutěž ACWS (Anime Cosplay World Stars) v Bulharsku, kde jsme v říjnu 2025 reprezentovali Českou republiku. Potkat lidi z celého světa se stejnou vášní byl nesku-tečný zážitek.

A jak vypadá takový soutěžní den?

Je to náročné. Musíte mít reálný design a přesnou předlohu. Brzy ráno probíhá technická zkouška na pódiu, pak následuje pre-judging (předposouzení), kde si porotci zblízka prohlédnou váš kostým. Poslední částí je samotné scénické vystoupení před diváky. Hodnocení je velmi přísné – hlídá se kvalita šití, technika i věrnost originálu.

Jsme my Češi v cosplay dobří?

Češi jsou v cosplay opravdu profíky. Mají spoustu mezinárodních ocenění z různých zemí například z Ameriky, Japonska, Francie. A konkurence, tak ta je obrovská.

Evelíno, co myslíte, má naše škola a obor Oděvní design, který studujete, podíl na těchto Vašich úspěších?

Určitě má. Chtěla bych poděkovat paní učitelce Bohadlové, která mě naučila, jak důležité je být při šití důkladná. Paní učitelce Bergmanové, která mně předala, jak správně vytvářet střihy, a paní učitelce Vikové, která otevřela mou mysl kreativě, neustále mi pomáhá se zlepšovat a podporuje mě.

Děkuji za rozhovor.

Markéta Machová

Úspěch v soutěži Kalibr Cup 2026

Kadeřnická soutěž Kalibr Cup se v letošním roce konala 5. února v Lanškrouně. Téma soutěže byla Imaginace květin. Všech 24 soutěžících předvedlo své vlasové kreace. Naši školu reprezentovala Aneta Beková, žákyně 2. ročníku oboru Kadeřník.

Účes vytvořený Anetou se porotě líbil natolik, že obsadila vynikající druhé místo. Právem jí patří gratulace a poděkování za skvělý výkon a reprezentaci naší školy.

Bc. Simona Sedláčková

Aranžéři na jaře nezahálejí

Začátek nového pololetí je v aranžérských dílnách vždy ve znamení svátku zamilovaných. Všechna aranžmá se proto nesou ve valentýnském duchu a žáci pracují s barevnou paletou ve všech odstínech růžové a červené barvy. Na dveře už ale klepe jaro, a tak růže a srdíčka měníme za vajíčka, králíčky, narcisy a jiné symboly Velikonoc a jara. Naši žáci pilně tvoří velikonoční dekorace. Nejen prohlédnout, ale také zakoupit si nějakou tu jarní dekoraci bylo možno na Velikonoční výstavě, která se konala 21. března v sále úřadu městyse ve Velkém Poříčí. Další prodej velikonočních dekorací proběhl také v polygrafickém centru ve dnech 24. až 27. března.

Děkujeme za podporu a přejeme krásné jaro.

Michaela Kroulíková

Domov mládeže

Halloween

I tento rok se lidi z domova mládeže ve Velkém Poříčí sešli, aby spolu oslavili v kostýmech Halloween. V pozdních odpoledních hodinách 22. října 2025 jsme se shromáždili ve velké jídelně, abychom si navzájem předvedli kostýmy. Jednotlivci či malé skupinky kamarádů v kostýmech si mohli vybrat vlastní hudbu, na kterou se potom procházeli po místnosti.

Samozřejmě to nebyla přehlídka jen tak, naše porota, která hodnotila všechny účastníky, se skládala z řad vychovatelů a obecnstva, které masky nemělo. Soutěžili jsme o malé ceny, které ale rozhodně potěšily všechny vítěze. Kdo tedy byli ti nejlepší? Na prvním místě se umístila Amelie Farbarová se svým kostýmem Mettashiho Hiro-kun ze SenketsuAkochan. Na druhém místě potom Sofie Suchánková a Daniela Pavlistová se společným kostýmem Belly a Cassidy Dimitresku z Resident Evil. Třetí místo získal Oldřich Forbelský v úžasném kostýmu Strašidlo z Penny marketu.

Lyžařský kurz

Na konci února jsme se žáky tříd 2. PD, 2. OR a 3. A vyrazili na lyžařský kurz do Jizerských hor, kde jsme byli ubytováni na Pardubických chatách. K lyžařskému výcviku jsme využívali Ski-areál U Čápa, který nám poskytl velmi dobré podmínky pro výuku lyžování i snowboardingu. I přes místy náročnější sněhové podmínky jsme celý kurz zvládli velmi dobře. Počasí nám navíc většinu času přálo, takže jsme si na svahu užili i krásné slunečné chvíle. Velkým zážitkem bylo také večerní lyžování. Program jsme doplnili večerními společenskými hrami, soutěžemi a také noční dobrodružnou hrou v okolí chat. Ta prověřila nejen orientaci v terénu, ale i odvahu vyjít do lesa po setmění s čelovkou. Žáci si odvezli spoustu zážitků, zlepšili své lyžařské dovednosti a zároveň ukázali, že dokážou fungovat jako kolektiv i bez rodičů, – alespoň na pár dní.

Poděkování patří kolegům za pomoc s organizací a hladkým průběhem celého kurzu, ale také žákům, kteří svým chováním ukázali, že jsou skvělá parta a výrazně přispěli k velmi příjemné atmosféře celého týdne.

Mgr. David Balaš, vedoucí kurzu

Vánoce

Duch Vánoc nás navštívil v našem domově mládeže 10. prosince 2025, kdy jsme se sešli ve společenské místnosti, abychom spolu oslavili vánoční čas. Nadešel večer a náš program začal menším divadélkem, které si připravilo pár děvčat. Předvedly scénky s ikonickými hláškami z českého filmu Pelíšky. Amatérský sbor se skládal z Amelie Farbarové, Sary Venháčové, Daniely Pavlistové, Sofie Suchánkové a Julie Hülkové. Hudební doprovod nám na kytaru hrála Marie Bucharová. Poté jsme absolvovali menší kvíz, o znalostech vánočních tradic připravený našimi milými vychovatelkami. Mohli jsme ochutnat cukroví, které každý donesl, včetně našich vychovatelek. Atmosféra byla po celou dobu velice příjemná a slavnostní.

Daniela Pavlistová, 1. OD

Fitko

V našem domově mládeže máme jednu skvělou tradici, pravidelně chodíme do fitka s naším vychovatelem. Není to jen obyčejné cvičení, ale čas, kdy jsme spolu, makáme na sobě a zároveň si to opravdu užíváme. Nejde ale jen o samotné cvičení. Je to hlavně o atmosféře. Cvičení nám pomáhá vyčistit si hlavu od školy a stresu. Chození do fitka pro nás není povinnost, ale zážitek. Je to čas, kdy pracujeme hlavně na sobě, překonáváme své limity a skvěle se u toho bavíme. A právě to z toho dělá něco výjimečného. Tímto chceme moc poděkovat našemu vychovateli Marcelu Stratílkovi, který nás motivuje a podporuje.

Jakub Petr, Strojřemství 2. A a Jan Augustin, Podnikání 1. N

Náš úterní umělecký intrácký koutek

Obvykle v úterý po šesté hodině se sejdeme a tvoříme. Pan vychovatel Stratílek nám nabídl možnost vyzkoušet malbu olejem. Časem jsme se nebáli experimentovat i s jinými technikami. Barvy, jejich vnímání. Úhly pohledu i pohledů. Možnost vnímat je i v oby-

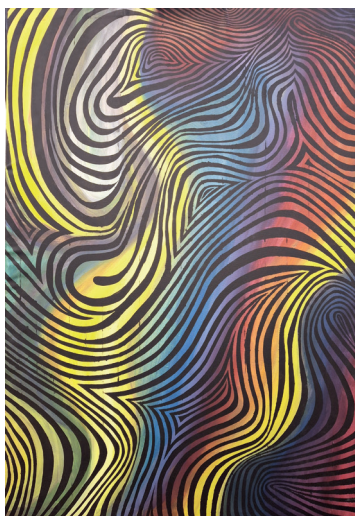
čejných věcech. Na těchto setkáních mě nejvíce baví samotné tvoření a u toho stále probíhající diskuse. Vyprávíme naše dosavadní životní příběhy. Dost se u toho i nasmějeme. Mluvíme o hudbě, o cestování, o filmech a samozřejmě o umění. Sem tam zabloudíme k tak „obyčejným“ tématům, jako jaký jsme měli den, nebo jak bylo ve škole. Náš počet „tvorivě snových umělců“ se z početné skupiny ustálil na „svatou trojici opatrovníků intráckého umění“. Jak se ukázalo, i malý počet lidí dokáže vytvořit něco dokonalého. Líbí se mi, že pan vychovatel nám dává možnost a příležitost volné tvorby, při které tvoří s námi. A zároveň se s námi dělí o zkušenosti, které nabyl na svých cestách životem. Jsem rada že máme možnost tvořit ve svém volném čase, který mnoho z nás nezaplnuje smysluplně.

Leontýna Ficencová, 1. OD

*Z literární a výtvarné tvorby
našich žáků*

Obrazy žáků oboru Grafický design 3. a 4. ročník téma Prostor

Anna Gavlasová, 4. PD

Anna Ticháčková, 4. PD

Sdílení, nebo život?

Patřím do mladé generace, do generace Z. Tak jako mnoho z mých vrstevníků i já vlastním chytrý telefon. Ráda bych řekla, že je pro mě pouhopouhou černou krabičkou, která umí vydávat různé zvuky. Ovšem nebyla by to pravda. Musím se přiznat, že telefon je jedna z těch mála věcí, které nikdy nezapomenu, ať už vyrazím kamkoliv.

Žijeme dva životy. Jeden nám byl bez možnosti souhlasu darován při narození. Ten druhý má tu výhodu, že si můžete vybrat, jak a jestli vůbec ho chcete žít. Jen se zamyslete. Pokud jste si založili svůj druhý online život, jsou všechny příspěvky, které sdílíte, pravdou?

A co nás vůbec nutí přidávat příspěvky s ranní kávou v luxusní kavárně, když bychom si za normálních okolností uvařili rozpustnou v pohodlí domova? Možná to, že fotka z kavárny vypadá o něco lépe než pozadí vašeho neuklizeného bytu. Tímto tvoříme fikci pro své okolí i pro sebe samé.

Sdílení je závislost jako každá jiná. Stejně závažná jako alkoholismus nebo braní drog. Tato nemoc se šíří a nepostihuje jen mladou generaci, jak si často dnešní svět myslí. Zaprodáváme svůj život internetu a zajímá nás, kolik srdíček získá naše poslední přidáná fotka. Jen si přiznejte, poznal by vás člověk, který vás zná jen a pouze z internetu, i v realitě? Pokud ano, pravděpodobně patříte do skupiny lidí, kteří nevytváří dokonalé scénáře tzv. bez filtru. Pokud ne, gratuluji. Na základě svých lží jste vytvořili dvojníka, kterého musíte živit, a to tím, že přidáte další fotku či video, jinak zemře a internet na vás zapomene.

Přemýšleli jste někdy nad tím, že sdílení může být nebezpečné? Vše, co necháte kolovat na internetu, je dohledatelné. Myslím, že nejméně si toto riziko uvědomují matky. Fotkou svých dětí na facebooku vystavují své děti predátorům, šikaně či nechťnému prozrazení jejich identity. Docela ironické, nemyslíte? Matky se vždy snažily své děti chránit.

Pokud někdy budete zase něco sdílet, zapřemýšlejte nad tím, jaký dopad to bude mít na vaši budoucnost i na vaše okolí.

Jolana Štrofová, 4. PD

Zuzana Turynová, 4. PD

Pod světly pohledů

*Vcházím na molo, zalité září světelnou.
V hlavě mi zní: „Rovná záda,
hlavu nahoru.“ Kroky mě nesou
lehce a vpřed. „Propni ta kolena!“
Vcházím.*

„Chod' rovně!“ říká mi hlas.
„Noha přes nohu, ramena srovnat.“
Každý krok je boj, cítím strach zas.
Podpatky se mi kloužou.
„Neklopýtnout! Hlavně nepadat!“
Dýchám.

Snažím se vypadat přirozeně,
falešný úsměv drží pohled klidný.
Tělo tančí, mysl se třese nevědomě,
ale každý krok musí být jistý.
Jdu.

„Neměj pánev vzad, jdi s rytmem
a dech měj pod kontrolou.“
Pravidla mi zní v hlavě šeptem,
čas se krátí každou vteřinou.
„Nespěchej!“

Celý sál se stáhne do jednoho bodu,
všechny oči visí jen na mé siluetě.
Nacvičené pózy mě drží v klidu.
A vše vypadá, že se nic neděje.
Otočka.

Tak se ptám, dívá se někdo skrz to napětí?
Jaké je nést pohledy bez úniku,
když kráčíš vpřed v osamění.
Teď. V přítomném okamžiku.

Justýna Janovská, 2. OD

Marianne Doležalová, 4. PD

Moje nejkrásnější narozeniny

Někdo by popsal své nejkrásnější narozeniny jako den, kdy vám rodiče jako malému uspořádali velikou oslavu v nějakém zábavním parku a na konci vás nechali koukat pozdě večer na pohádky se zmrzlinou v rukou. Ale mé nejkrásnější narozeniny by možná někoho pobavily, možná i zaskočily.

Můj den třináctých narozenin začal příjemným probuzením do vůně oblíbeného borůvkového koláče. Když jsem přišla do kuchyně, babička mi už pokládala na stůl talíř s koláčem se zapálenou svíčkou a hrnkem čaje. Když mě spatřila, usmála se, popřála mi vše nejlepší a ukázala na svíčku na koláči. Po sfouknutí jsem se nasnídala a šla zpět do pokoje, ale když jsem se podívala na mou postel, spatřila jsem knížku ovázanou červenou stuhou. Knižku, o které

jsem se zmínila jen jednou před mojí matkou, že se mi líbí. Poté jsem se podívala blíže a přečetla si vzkaz, na kterém stálo, že se moc s otcem omlouvají, že musí pracovat zrovna když mám narozeniny. Ani mě moc nemrzelo, že musí být v práci, protože jsem si mohla den uspořádat přesně podle svých představ.

Do čtení knihy jsem se tak ponořila, že jsem si ani nepovšimla, že už je čas oběda. Babička mě zavolala a já hned šla. Uvařila mé oblíbené jídlo – jahodové knedlíky s tvarohem a máslem. Víím, že to zní hodně jednoduše, ale pro mě je to jídlo dětství.

Po obědě jsem si vzala kolo a vyjela na chvíli ven. Na vyhlídku kousek od domova, na místo, kde se nejlíp přemýšlí. Vzala jsem si s sebou novou knížku a něco sladkého. Strávila jsem celé odpoledne tím, že jsem seděla v trávě, poslouchala šumění stromů a četla. Byl klid. Žádný hluk, žádné povinnosti. Jen já, příroda a příběh, který mě úplně pohltil.

Večer přišla má kamarádka z vedlejší vsi. Přinesla mi náramek, který sama upletla. Chvilí jsme si povídaly, hrály stolní hru Člověče nezlob se a smály se tak nahlas, až nás babička přišla ztišit, abychom neprobudily mého brášku. Nebyla to žádná speciální chvíle, ale pro mě to bylo něco cenného, něco, co už člověk nemusí zažít. Když jsem večer usínala, bylo mi hezky. Protože jsem den nestrávila otevíráním dárků, ale strávila jsem ho tak, jak jsem chtěla já, v klidu, s lidmi, které mám ráda, a s pocitem, že ne každé narozeniny jsou o dárčích a oslavě.

Eliška Holečková, 1. K

Budík jako největší nepřítel lidstva

Budík považuji za jednu z nejpodstatnějších součástí moderního života. Bez něj by se dnes už málokdo probudil včas. Pryč jsou doby, kdy nás ze spaní vytrhovalo kokrhání kohouta, a tak se musíme spokojit s budíkem nebo – jako většina lidí – s telefonem. Tento nepříjemný ranní zvuk poznáváme už v útlém věku, když nastoupíme do první třídy základní školy. A těžko říct, zda se ho někdy dokážeme nadobro zbavit.

Já osobně mám bohužel bohaté zkušenosti s večerní nespavostí, a proto nejsem fanouškem budíku ani trochu. Obzvláště když mám vstávat těsně po čtvrté hodině ranní, nebývá to zrovna úspěšné. Nedostatek spánku, pocit, že jsem sotva před chvílí usnula, příjemné teplo pod dekou a všudypřítomná tma nejsou ideální podmínky pro začátek dne. Bez ohledu na to všechno se budík stejně rozezná a překazí mi sladké sny. Někdy mě to rozcílí natolik, že ho bez váhání vypnu, telefon odhodím a spím dál. Se zameškanými povinnostmi se přece vypořádám později.

Jenže není zaspání jako zaspání – existuje i úplně opačný případ. Opět jdu spát pozdě, tentokrát vlastní vinou. Seriál, hraní počítačových her, kreslení, učení... Ať už je to cokoli, všichni známe ten pocit, když se do něčeho tak ponoříme, že jsou najednou dvě ráno a my už jsme dávno měli spát. Sotva zavřu oči, budík znovu zvoní. Tak nahlas, že ho slyší rodiče, babička a možná i náš hluchý pes – jen já ne. Po několika pokusech mě probudit to buď vzdá, nebo se jim to konečně podaří. Já si ale řeknu, že z postele vstanu „na tři“. Jenže než napočítám do tří, znovu usnu. A tak se probouzím kolem poledne s nepříjemným pocitem viny, že jsem zase zaspala.

I když to tak možná nevypadá, přísahám, že dokážu vstát i včas. Ze zkušenosti už víím, že si musím jednou za čas změnit vyzvánění budíku, jinak si na něj zvyknu a přestanu ho vnímat. Proto raději volím agresivní metalovou hudbu než zvuky přírody nebo xylofonu. Křik, bubny a elektrická kytara jsou už dva roky tím, čím začíná můj den. Ten křik ostatně často vystihuje i mé ranní pocity. Jen je trochu nepříjemné, když nastavím příliš vysokou hlasitost. Klidně spím a najednou mě vyděsí tak hlasitý zvuk, že téměř vyskočím z postele. Po takovém šoku už alespoň nehrozí, že bych znovu usnula, takže jsem tentokrát skutečně vstala.

Budík je vážně mým největším nepřítelem a myslím si, že by mi bez něj bylo tisíckrát lépe. A nejen mně, ale celému lidstvu. Je to jeden z důvodů, proč si tak užívám víkendy, prázdniny a jakékoli volné dny. Ne že bych měla něco proti vstávání samotnému, ale je mnohem příjemnější, když vás šetrně probudí rodiče, drahá polovička, pes dožadující se pozornosti, nebo sluneční paprsky.

Veronika Kráčmerová, 3. PD

Jak přežít maturitní obor, když jste introvert

Introverti jsou v dnešní době často vystavováni výzvám, které je stojí mnohem více energie, než si uvědomujeme. Ať už se jedná o ústní zkoušení ve škole, nebo zdánlivě obyčejný nákup v obchodě. Prosadit se a říct svůj vlastní názor je pro introverty často obtížnější, než se zdá. Extroverti dneska zkrátka vládnu světu. Kdo lépe povede lidi? Komunikativní extrovert, nebo introvert, který má rád svůj klid a prostor? Myslím, že odpověď známe všichni. Introverti se v mnohém zkrátka nemohou extrovertům rovnat. To však neznamená, že nemáme i silné stránky. Jako introvert, který při výuce sotva kdy něco řekne, o tom vím své. A proto tady dneska mám pár rad, jak jako introvert přežít maturitní obor (v mém případě Podnikání) a nezešlet z toho.

1) Buďte součástí davu

Teď vám to možná připadá trochu zvláštní. Proč být v davu, když chci jenom svůj klid? Když chci jenom nebýt příliš vidět? Je to vlastně jednoduché. V davu mnohem lépe splynete s okolím, než někde na chodbě úplně sami. V davu máte tedy mnohem větší šanci, že si vás nebudou všimnout. Navíc lze i spoustu věcí zjistit, když zůstanete ve třídě. Nemusíte ani mluvit a víte často o ostatních víc, než oni o vás. Stačí pouze trochu poslouchat, co se děje okolo. A to by neměl být problém, protože poslouchání a soustředění jsou naše silné stránky. Plus se dozvíte o nadcházejících písečkách a domácích úkolech, které se řeší vždy o přestávce před hodinou.

2) Naučte se mluvit před lidmi

Bohužel, bez toho se k maturitě nedostanete. A jestli ano, tak akorát zpanikaříte přímo na začátku ústní zkoušky. Na začátku školního roku jsem ještě doufala v možnost mlčet. Tato iluze se však vypařila hned po prvních praxích, na kterých jsme dostali nejenom práci ve skupinách, ale i prezentaci ve skupině. Musím se přiznat, že z prezentování před skupinou cizích lidí se mi dělalo fyzicky zle ještě víc, než když jsem se dozvěděla téma prezentace – zákon o dani z příjmů. Delší zákon jsem snad v životě nečetla. Každopádně, v maturitním oboru nechybí ani nový předmět, a to Konverzace v anglickém jazyce. Tam už se mluvení nelze vyhnout vůbec, takže naučit se mluvit alespoň před menší skupinou lidí je nezbytné. Já osobně se svůj problém s mluvením před lidmi snažím vyřešit brigádou moderátora hospodského kvízu, kde v průměru mluvím asi před 20 až 25 lidmi. První minuty jsou sice vždycky děs a hrůza, ale nervozita po chvíli opadne. Takže tady máte jeden tip, jak vyřešit zdánlivě neřešitelný problém. Dál už můžu jenom držet palce.

3) Nebojte se kdykoliv zeptat učitele

Učitelé sice neustále opakují tuto větu, ale pro introverta je mnohdy se na něco zeptat a upoutat na sebe pozornost stejně obtížné, jako výšlap na Mount Everest. Já však nemohu nesouhlasit. Když něco zkrátka nevím, musím se zeptat, jinak jenom zvýším šanci, že se k maturitě nedostanu. Jako u předchozího případu, mám i de osobní zkušenost. Psali jsme první slohovou práci, ze které jsem dostala za pět, a to z jednoho hlavního důvodu. Nedodržela jsem téma práce. Avšak to jsem věděla už v den, kdy jsem tu práci sepsala. Jednoduše jsem si druhou hodinu uvědomila, že píšu

úplně o něčem jiném, než mám. No a tak nastalo dilema. Mám se zeptat učitele a říct si o nový papír, nebo ne? Přemýšlení mi však zabralo čas, kterého jsem měla až zoufale málo, a když učitel řekl, že zbývá půl hodiny do konce, tak jsem se teprve odvážila zeptat a říct si o nový papír. Ať jsem psala sebevíc rychle, tak to nestačilo a bohužel jsem nestihla napsat dost slov, a tak jsem to ani neodevzdala. Doma jsem si spočítala slova a bylo jich 242. Chybělo mi osm slov. Osm! A to se stačilo pouze zeptat o několik minut dříve. Takže jak vidíte, váhání nic dobrého nepřinese, a proto nesmíte váhat s jakoukoliv otázkou na vyučujícího. Tím, že se zeptáte, se nedá nic zkažit. Ba právě naopak.

4) Praxe

Pokud jste jako já v oboru, kde hledáte praxe, tak asi máte stejné obavy jako já. Pohovory, rozhovory s cizími lidmi a co víc, neustálý strach z odmítnutí a toho, že tento cyklus budete muset opakovat. Mám pro vás dvě rady. Ta první je, abyste to neodkládali a našli si praxi co nejdříve to jde, protože později už bude spousta možností obsazená někým jiným. No a druhá moje rada zní, najít si praxi někde, kde vás znají. Protože když vás znají, je i možnost celý ten cyklus pohovorů přeskočit. A je to tedy mnohdy jednodušší než hledat praxi někde, kde vás nikdo nezná.

5) Věřte si

Jako poslední radu tady mám si věřit. Předchozí body jsou důležité, ale podle mě je tenhle ze všech nejdůležitější. Jak přece můžeme zvládnout maturitní zkoušky, když si nebudeme ani trochu věřit? Věřit si je důležité. Jak před písemnými zkouškami, ústním zkoušením, ale i v celém životě v jakékoliv situaci. A jestli někdy něco pokazíte? To se přece stává všem. Chybami se člověk učí. Důležité je se poučit a nevzdát to. A proto vám všem říkám, že s trochou snahy a spoustou učení máme všichni šanci zvládnout maturitu. Zvládli to jiní, zvládneme to i my.

Cesta k maturitě je sice hrbolatá, ale ne nemožná. Teď už vám všem mohu popřát jenom hodně štěstí a pevné nervy. Věřte mi, budou se hodit.

Samantha Buryancová, 1. N

Vlastní svět

Nasadím sluchátka, svět se ztiší.
Hudba mě obejmě jako klid.
Čára se rozběhne po papíře.
A já vím, že tu chci být.

Nevnímám hlasy kolem sebe.
Jen rytmus, dech a pohyb ruky.
Myšlenky plují pomaleji.
A mají vlastní zvuky.

Každý tah má svůj směr.
Každý pohyb dává mi svobodu.
Jsem jen já, papír a tužka.
A svět kolem ztrácí svou tvrdou podobu.

A až sluchátka sundám, svět se vrátí.
Ale já si odnesu ten tichý klid.
Chvilí jsem byla úplně jinde.
Sama sebou, přesně tam, kde chci být.

Zuzana Kratěnová, 3. PD

Vanessa Klížová, 1. PD

Čas a já

Čas a já máme velice zajímavý vztah. Odjakživa je to s námi trochu komplikované. Čas je můj nejlepší a zároveň nejhorší přítel. Miluju ho, když je ho hodně, ale to jen když ho potřebuji. A právě když ho potřebuji, vždycky si odjede válet šunky někam k moři.

Poslední dobou mám pocit, že se rozhodl procestovat celý svět, a možná nemá ani v úmyslu se vrátit. Nebo jsem ho naštvála a odstěhoval se k někomu jinému. Ano, to bude ono. Náš soused mi často říká: „Času dost, mládeži, není kam spěchat.“ Zrovna ve chvíli, kdy nestíhám svůj autobus. To by mě zajímalo, kde ten čas bere, když ten můj mi neustále utíká.

Musím si ale sáhnout do svědomí. Ani bych se nedivila, kdyby byl na mě čas naštvaný. Vždyť si na něj každý den stěžuju. A určitě nejsem jediná. To je jen samé: „Mám málo času, ten čas utíká tak pomalu, přála bych si zastavit čas, to byly časy, když...“ A tak dále, však to znáte. Všichni si na něj jen stěžujeme. Kdybychom si tak stěžovali na našeho partnera, taky by utekl.

UVědomila jsem si, jak málo si času vážíme. Neměli bychom na něj nadávat. Dělá toho pro nás až moc. Nebýt času, ani pampeliška by nevyrostla. Bez času bychom nemohli zažít krásné chvíle a po čase na ně vzpomínat. Bez času bychom nic neudělali, nic nedokázali. Kdyby nebyl čas, nebyli bychom ani my. Možná bych se měla přestat ptát, kam mi ten čas pořád utíká. Možná bych měla zpomalit já a začít si ho víc užívat. A začnu rovnou dnes, s kamarádkou a dobrou kávou.

Anna Gavlasová, 4. PD

Krásna, která mluví tiše

*Je mi líto těch, co vidí jen povrch věcí,
každý zamyslet by se měl přeci.
Pak neviděl by jen pouhé prázdno
a obraz jen jak rám a plátno.*

*Portréty jsou duše, co promluvit se bojí
o tom, jak těžko rány se hojí.
V každém tahu cítím dech někoho, kdo kdysi žil,
jako by jeho příběh ke mně promluvil.*

*V sochách slyším ozvěnu rukou,
co do kamene vlastní touhy tepou.
A já v nich nacházím kousek sebe,
jako by znaly mé ztracené nebe.*

*V tichu galerie se svět na chvíli zastaví,
každý si svůj vlastní příběh představí.
Protože umění je příběh, co se cítit musí,
nechápe ho ten, kdo jen číst ho zkusí.*

Lucie Horáková, 1. PD

Kadeřnický kvíz

1. Jaký je přibližný přirozený růst vlasů u člověka za měsíc?
 - a) 0,5 cm
 - b) 1 cm
 - c) 2 cm
2. Která vrstva vlasu obsahuje přírodní barvivo (melanin)?
 - a) kutikula
 - b) kortex
 - c) medulla
3. Čím zafixujeme konečný dámský účes?
 - a) nezafixujeme
 - b) lakem
 - c) tužidlem

4. Co se používá k neutralizaci po trvalé ondulaci?
 - a) peroxid vodíku
 - b) ustalovací roztok
 - c) amoniak
5. Jak se jmenuje technika barvení, při které se zesvětlují jen konečky vlasů?
 - a) melír
 - b) balayage
 - c) ombré
6. Co zajistí kondicionér na vlasech?
 - a) otevírá kutikulu vlasu
 - b) uzavírá kutikulu vlasu
 - c) odstraňuje mastnotu
7. Jaký účel má studený proud vzduchu u fénu?
 - a) zafixuje účes a uhladí kutikulu
 - b) rychleji vysuší vlasy
 - c) zvyšuje objem u kořínků
8. Kolik vlasů má člověk přibližně na hlavě?
 - a) 50 000–70 000
 - b) 80 000–120 000
 - c) 150 000–200 000
9. Jak se jmenuje střih, kde se vlasy zkracují postupně od nejkratších po nejdelší?
 - a) sestřih do vrstev
 - b) postupný
 - c) do roviny
10. Která z těchto složek se nejčastěji používá v oxidačních barvách?
 - a) amoniak
 - b) henna
 - c) kokosový olej

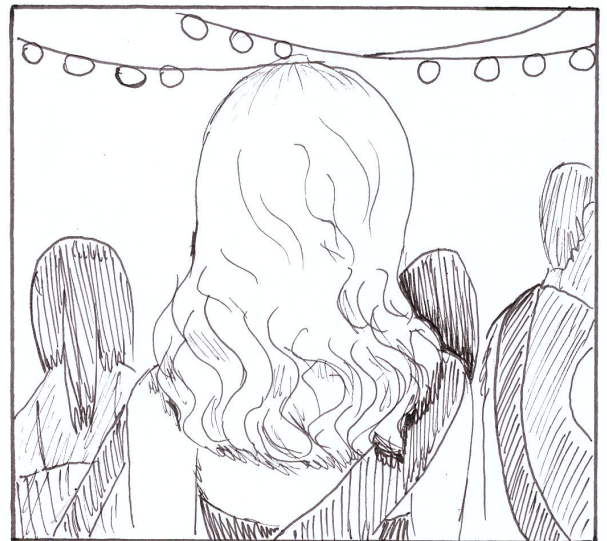
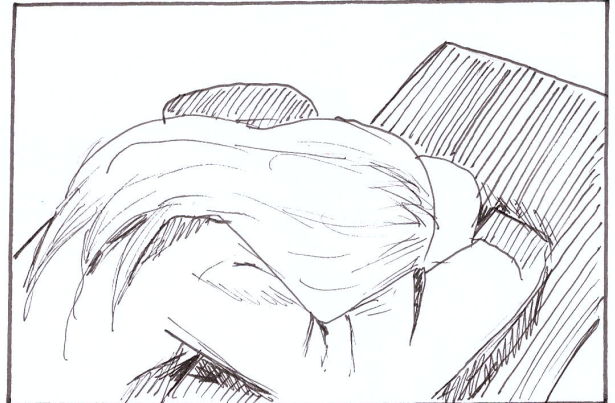
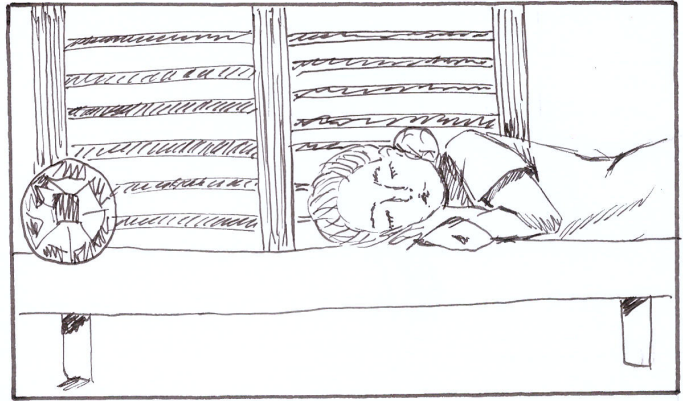
Odpovědi ke kvízu

1b, 2b, 3b, 4b, 5c, 6b, 7a, 8b, 9b, 10a

Kvido Stratílek, 2. K

Adéla Burešová, 1. PD

Yuliia Berehova, 1. PD